

[Baaga.]

som har ydet deres medvirken i arbejdet med den tekniske side af kommissionens forslag.

Stort set tror jeg, man kan sige, at de fremsatte lovforslag byder rimelige og lige-lige vilkår såvel med hensyn til løn og efter-løn for de tjenestemænd, lovene omfatter, som med hensyn til ansættelses- og avance-mentvilkår i det hele taget. Jeg er helt klar over, at der vil kunne rejses kritik mod visse enkeltheder i lovforslagene og i de foreslåede overgangsbestemmelser, lige-som jeg ikke er i tvivl om, at der er mindre grupper af tjenestemænd, som føler sig uretmæssigt behandlet ved deres fremtidige lønmæssige placering i den foreslåede løn-ramme og ved de fremtidsudsigter, der i for-slagene er afstukket for deres vedkommende; det ville vel næsten være utænkeligt, om noget sådant ikke var tilfældet. Men tager man forslagene som helhed, føler jeg mig overbevist om, at tjenestemændenes store flertal med en ikke ringe forventning ser hen til, at denne lovgivning nu bliver gen-nemført af folketinget. I den forbindelse kan jeg da også henvide til, at samtlige forhand-lingsberettigede centralorganisationer af tje-nestemænd har tiltrådt kommissionsbe-tænkningerne og dermed givet tilslutning til den udformning, lovforslagene har fået.

Den højtærede finansminister har i sin udførlige fremsættelsestale redegjort for lovenes principper og for lønssystemets op-bygning såvel som for forslagene til løn-reguleringer, efterløn, pension, enkepension m. v. Jeg skal i det efterfølgende gå nærmere ind på nogle af disse områder.

Når man tænker på det store antal løn-ningsklasser, loven af 1946 indeholder, og på det vildnis af forskellige former for løn-tillæg med tilhørende forskellige skalaer til benyttelse ved tillæggenes udregning, må man sige, at det er overraskende, at det har været muligt for kommissionen at ind-snævre lønningsklassernes antal til 30 samt at bortskaffe alle tillæg undtagen stedtil-lægget, der har sin egen begrundelse, og at samle alle lønningsdele i en bruttoløn. Det er en forenkling og en klargøring, som nok skal blive værdsat af tjenestemændene, og som tillige vil spare megen tid ved løn-udregningerne i centraladministrationen og

andre steder. Herefter vil enhver tjeneste-mand selv kunne regne sin lønning ud, og det må dog vist siges at være en fordel.

Ved opbygningen af lønningsskalaerne er der for advancementsgruppernes vedkom-mende lagt vægt på, at de unge, som træder ind i statens tjeneste, begynder med en relativt lav løn, og at lønfremgangene først opnås efter bestemte tidsintervaller. På denne måde tilstræbes det at fastholde dem i et varigt tjenesteforhold under staten. Der er endvidere ved fastlæggelsen af løn-satserne for de enkelte grupper gjort bety-delige fremskridt i retning af at afhjælpe de uligheder og urimeligheder, som var opstået siden 1946 på grund af de mange reguleringstillæg og andre tillæg, der i årenes løb er blevet føjet til den egentlige lønning. Jeg tænker her på den ofte omtalte nivellering og deklassering for de mellemste og visse højere lønninger.

Lige siden mit partis daværende ordfører, rektor Karl Olsen, første gang i 1948 her i tinget påviste nivellerings fremkomst, og indtil denne dag har vi fra vor side fortsat kampen mod denne nivellering og har gang på gang med mere eller mindre held stillet forslag til imødegåelse af den. Det var således f. eks. mit parti, som første gang fremsatte tanken om en procentregulering med 3 pct.s regulering af grundløn og alderstillæg m. v. i stedet for at fortsætte med anvendelse af de alt for små regule-ringstillægsportioner.

Det var også mit parti, som første gang vendte sig mod deklasseringen, alt sammen under modstand fra den dasiddende social-demokratiske regering. Til at begynde med stod vi ene, men efterhånden -- og ikke mindst efter at det såkaldte nivellerings-udvalg i 1951-52 klart og overbevisende statistisk og på anden måde beviste nivel-leringens uomstødelige rigtighed -- er det fra alle sider blevet erkendt, at der havde fundet og stadig fandt en nivellering sted af de oprindelig fastlagte lønninger ved hver reguleringstillægsportions ikrafttræden, en nivellering, som yderligere er blevet for-stærket ganske væsentligt ved den skatte-politik, der er blevet ført, idet en tjeneste-mand i de lavere klasser kunne slippe med at aflevere 28 pct. af sin reguleringstillægs-portion på 120 kr. i skat, medens en højere